

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci **stěžovatelky: B. T. T.**, zastoupena JUDr. Vladimírem Medkem, advokátem, se sídlem U Staré pošty 744, Frýdek – Místek, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 10. 2003, č. j. 24 Az 351/2003 - 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 5. 10. 2002, č. j. OAM - 4211/VL - 16 - 05 - 2002, byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Zároveň žalovaný rozhodl, že se žalobkyni neuděluje azyl podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 a že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Správní orgán ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že Vietnam splňuje znaky bezpečné země původu ve smyslu zákona o azylu, a to i v konkrétním případě žalobkyně, jež uplatnila v žádosti o udělení azylu především ekonomické důvody a přání žít v České republice společně s vlastním bratrem, který tady žije od roku 1988; a neuvedla žádné důvody svědčící

o tom, že by mohla být vystavena pronásledování ve své vlasti z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žalobkyně v zákonné lhůtě opravný prostředek k Vrchnímu soudu v Praze, o kterém jako o žalobě ve smyslu platné právní úpravy v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 24 Az 351/2003 - 26 ze dne 13. 10. 2003 tak, že žalobu (původně opravný prostředek) jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobkyní uplatněné důvody nelze podřadit pod žádný zákonný důvod, pro který lze azyl udělit a její žádost o udělení azylu je zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka") dne 3. 12. 2003 kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Rozsudek byl stěžovatelce doručen dne 25. 11. 2003 a kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 3. 12. 2003. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Jako důvody kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jak lze dovodit z obsahu podání ve věci kasační stížnosti, kdy je namítána nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení otázky, zda stěžovatelka pochází ze země, která splňuje kritéria země původu podle § 2 odst. 1 zákona o azylu. Tvrdí, že pochází ze země, kde by byla vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Dále uvádí, že vyznává principy demokratického uspořádání státu včetně pluralitního systému, což v její mateřské zemi není možné a že by se za své smýšlení v případě návratu do země původu vystavovala persekuci ze strany státních orgánů. Rovněž uvádí, že má strach z pronásledování z důvodu náboženství a příslušnosti k určité sociální skupině a zejména pak zastávání určitých politických názorů. Dále se stěžovatelka domnívá, že jí měl být azyl udělen pro splnění podmínek uvedených v zákoně o azylu. Současně uvedla, že má v České republice zajištěné zaměstnání a tím i svoji existenci. Zároveň požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Ostravě; kasační stížnost považuje za nedůvodnou, stejně tak i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka uplatnila stížnostní důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle tohoto citovaného ustanovení s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá

buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní předpis, popř. je sice aplikován správný právní předpis, ale tento je nesprávně vyložen.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán i Krajský soud v Ostravě postupovaly správně, když důvody uplatňované stěžovatelkou neshledaly jako důvody k udělení azylu a podle toho rozhodly.

Podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem nedopustil nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu